

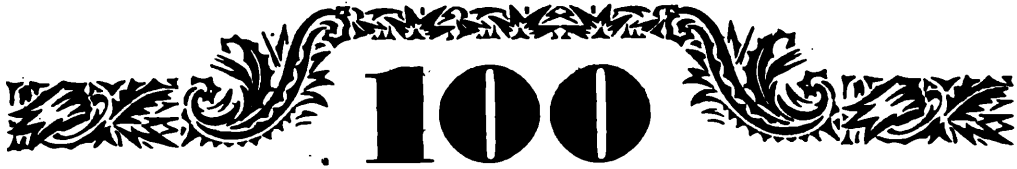
НАШЕ ЖИТТЯ

UKRAINIAN NEWSPAPER „OUR LIFE“

Ч. 5 (100)

АВГСБУРГ, 11. ЛЮТОГО 1947

РІК III

Соте число газети — це не такий вже ювілей, щоб його спеціально святкувати. Але й зовсім не згадати у наших тяжких умовах, було б применшенням праці того гурту відданих робітників, які навколо „Нашого Життя“ зібралися і працюють.

Нормально наш часопис був би досяг сотого числа ще 28 вересня 1946 року. І ми, видаючи дня 5 вересня м. р., у зв'язку з річницею „Нашого Життя“, „Ювілейний Позачерговий Додаток“, мали на увазі в кінці ще того самого місяця скромно відзначити сотий номер нашої газети.

Але не довелося. Тиждень після нашого річного ювілею, дня 12 вересня м. р. голова Таборової Ради „Сомме-Казерне“ п. В. Блавацький дав наказ таборовій поліції зламати замки в редакції „Нашого Життя“ і захопив усе майно видавництва. Сталося це всупереч всякому праву, всякій логіці і всупереч виразним присудам аж двох українських судових інстанцій... Партійне засліплення не спинилося перед таким виразним порушенням права, щоб тільки затулити рота незалежним публіцистам, які засуджували деякі явища нашого внутрішнього життя з загально-національного українського становища.

Замість „Нашого Життя“ таборова рада почала видавати свій часопис „Українська Думка“. Це, власне, й була та „миша“, яку породила „гора“ і яка „вмерла спокійною смертю від виснаження“. Не було кому ні редагувати, ні писати, ні читати. „Українська Трибуна“ мабуть сплутала в останньому своєму полемічному випаді проти нас (див. У.Т. ч. 5-29) „Наше Життя“ з цією ефемеридою.

Маємо вже соте число нашої газети. Чи насьогодні може ще котрась українська газета досягла сотого номера? Ні, такої немає наша газета на йстаршій українській часопис на еміграції. Вона перша досягла 100 числа, не зважаючи на те, що від 12 вересня до 12 грудня 1946 року вона не виходила. Нормально ми мали б тепер ч. 136 нашої газети. Тридцять шість чисел газети і вісімнадцять додатків пропало, а на їх місце наше громадянство дістало два числа недолугої „Української Думки“, і одно число „Блазня“...

Сьогодні слід відзначити, що „Наше Життя“ це не тільки найстарший, але до недавня це був і найбільший український часопис, який згуртував навколо себе найвідатніших українських робітників пера. „Наше Життя“ повстало на широкій громадській базі, видає його секція журналістів при

Спілці Українських Письменників і Журналістів в Авгсбурзі, що начислює понад сорок членів. Це не часопис, який видає якась анонімна „спілка“, що, як правило, носить ім'я того самого часопису і налічує 5-6 чоловік. Ось чому наш часопис не орган якоїсь однієї політичної партії чи групи і не може бути таким. Це часопис загально-національний, понадпартійний, всеукраїнський. Його заслуга в тому, що він стоїть безкомпромісово на засадах справжньої демократії та бореться твердо й рішуче з усіма проявами анархії, махновщини й короткозорої демагогії, що так даються в знаки в багатьох проявах нашого еміграційного життя.

Завданням „Нашого Життя“ було дати нашим людям справжню доброякісну українську лектуру, інформацію і розраду; принести „мов на долоні“ найширшим колам нашого громадянства і таким чином наблизити до нього цілий світ і розповісти, що в ньому діється; познайомити наше громадянство із життям передових демократичних країн, щоб наші люди саме ці країни брали собі за зразок. І ми робили в цьому напрямку все, що могли. Наші читачі прочитали до 3 мільйонів сторінок нашої газети і додатків ми видали більше 10000 прим. книжечок.

Ми з особливою пошаною відносилися до нашого минулого і відзначали на сторінках газети і зокрема в додатках всі прояви нашого культурного життя. Спеціальних позачергових додатків ми видали 8: Лесі Українки, Т. Шевченка, І. Франка (2 додатки), С. Петлюри, І. Франка (2 додатки), С. Петлюри, М. Драгоманова, МУР-у і ювілейний.

Про якість подаваного нами матеріалу не нам судити. Можемо тільки запевнити читачів, що ми намагалися подавати матеріал якісно найкращий. Ми ніколи не спускалися до дешевої демагогії, не шукали легкої популярності, але де треба було, не боялися листи проти течії. І наші читачі нас належно оцінили. Маємо багато письмових проявів признання від усіх кіл нашого суспільства. А найкращий доказ нашої живучості є той факт, що після безправного загарбання нашого підприємства таборовою радою, яка забрала все наше майно вартістю 52000 нім. марок, ми повстали знов, мов той Фенікс з попілу, хоч дотепер безправний загарбник нашого майна нам не повернув з нього нічого нічого. Нас підтримало українське громадянство.

В наслідок того, що ми не маємо ще й досі наших власних друкарських засобів, нам доводиться, редагуючи газету в Авгсбурзі і дру-

Гітлер і Англія

Лише тепер стало відомо, як легковажно і нерозсудно учинив Гітлер, почавши війну 1939 року. „Фюрер“ не хотів бачити факту, що Німеччина не була готова до морської війни. Німецькі знавці морської війни попереджували Гітлера, що Англія на морі дуже сильна.

І все ж таки Гітлер мріяв про висад на Британському острові. Після поразки Франції 1940 року Гітлер хотів послати німецьке вій-

сько через канал на Англію. Німецький адмірал Деніц писав, що німецька фльота не була в стані охороняти військо проти англійської фльоти, що вся була б послана в бій, щоб не допустити висаду. Приготування до висаду були закінчені в вересні 1940 р. Але Англія мала не тільки сильну флоту: також англійське летунство не було розбите німцями. Удар проти німців ішов би з моря і з повітря. Гітлер мусів відмовитися від висаду в Англію.

АМЕРИКАНСЬКЕ ВІЙСЬКО ЗАЛИШАЄ КИТАЙ

Генерал Маршалл, теперішній американський міністер закордонних справ, вернувся в Америку з Китаю з рішенням: відкликати американське військо з цієї країни. Маршалл, як посол американського уряду в Китаї, намагався помирити президента Чан-Кай-Шека з китайськими комуністами. Це йому не вдалося. Проти присут-

ности американського війська в Китаї протестували комуністи, але також прихильники Чан-Кай-Шека. Тепер американці хотять, щоб китайці „варилися у власнім соку“. З відходом американців Китаєві загрожує загальна громадянська війна. Замість американців може прийти в Китай советська армія.

Вітають „Наше Життя“

Координаційний Український Комітет, що об'єднує в собі політичні групи на основі демократії, поступу і людяності, вітає газету „Наше Життя“ з приводу видання сотого числа. „Наше Життя“ може з гордістю оглядатися на перейдений шлях праці і боротьби під прапором демократії. КУК і все вільнолюбне громадянство знає, як сили реакції хотіли всяким способом знищити найстаршу в американській зоні демократичну газету „Наше Життя“. Проте це їм не вдалося. „Наше Життя“ далі виходить під прапором свободи й демократії. І хоч „Наше Життя“ наслідком злочинного загарблення його майна відомою групою ще й досі мусить тяжко боротися з технічними труднощами, однак КУК і все українське демократичне поступове громадянство вірить, що редакція „Нашого Життя“ успішно переборє всі перешкоди і буде й надалі непохитно стояти в перших

рядах нашого спільного походу шляхом свободи, права, єдності і справедливості.

Секретаріат КУК

СУЖ ВІТАЄ „НАШЕ ЖИТТЯ“

Від імені Головної Управи Спілки Українських Журналістів на еміграції прошу редакцію найстаршого українського часопису „Наше Життя“ прийняти сердечні поздоровлення із сотим числом і побажання дальшої успішної праці на полі вільної української публіцистики. Праця „Нашого Життя“ і її заслуги вже ввійшли в історію сучасної нашої еміграції, як один із найсвітліших прикладів відданості і жертвенності для добра нашого народу. Нехай живе і розвивається далі „Наше Життя“!

Голова СУЖУ:
Д-р Степан Баран

До Редакції часопису
„НАШЕ ЖИТТЯ“

Хвальна Редакціє!

З нагоди виходу сотого числа часопису „Наше Життя“ Управа обласного Об'єднання Українських Спілок Селян-емігрантів у Швабії шле Редакції, Адміністрації і всім співпрацівникам хвального часопису сердечні побажання. Вітаємо Вас з перемогою, яку Ви досягнули своєю невтомною працею під прапором Правди й демократичних ідеалів.

Голова Управи Спілок Селян
З. Дончук

куючи її в іншому місці, переборювати майже надлюдські труднощі. Та проте ми знаємо, що наш обов'язок — працювати й творити позитивні цінності. Ми свою працю робимо, перемагаючи зовнішні труднощі, а ще більше внутрішні, створені штучно представниками нашої „блискуче відокремленої“ анархії.

Будемо й далі служити в міру наших скромних сил нашому громадянству, а громадянство наше просимо й надалі нас підтримувати.

Павло Котович.

УКРАЇНСЬКЕ ЖИТТЯ

СВЯТО ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ КРУТ.

30 січня ц. р. молодь табору Сомме-Казерне в Авґсбурзі (драм-гурток, пласт і СУМ) улаштували урочисту академію для вшанування пам'яті героїв Крут.

У програму свята входили: - живі образи (інсценізація), хорові пісні, збірні деклямація та довший реферат про історію бою під Крутами. Мистецьке оформлення А. Антонішина, хор співав під керівництвом проф. Бабуняка, інсценізацію живих образів приготували Є. і А. Андрухович.

Програма академії дібрана і виконана в загальному добре.

ЦЕРКОВНИЙ КОНЦЕРТ

Церковно-релігійне життя українців у Гайдельберзі вступило в нову стадію розвитку з хвилиною приїзду панотця Федуніка. На перший день Різдва відбулася перша служба Божа, на яку прибуло велике число вірних.

Великою подією для українців у Гайдельберзі був церковний концерт, що його дав український хор із Мангайму під орудою проф. Завітневича 2 лютого ц. р. Чужинська публіка з великою прихильністю поставилась до української пісні після концертів хору „України” й хору бандуристів, і українське громадянство Гайдельбергу й околиці виповнило вщерть найбільшу міську церкву, щоб послухати цей концерт. У програму його входили українські колядки, як „Бог предвічний”, „На Йорданській річці”, „Не плач Рахиле”, „Добрий вечір тобі” та інші духовні пісні, що між ними вирізнялися мистецьким виконанням пісня про почаївську Богоматір, молитва Курбатова й 102 псалом. Церковним гімном „Боже великий, єдиний” закінчено концерт, що зробив велике враження на присутніх.

ВІДКРИТТЯ ТАБОРОВОГО КЛЮБУ В АВґСБУРЗІ.

16 січня відбулося відкриття „Таборового Клубу” в таборі „Сомме-Казерне” в Авґсбурзі. Після офіційного відкриття клубу та заслухання привітання від коменданта табору відбулася весела, дотепно складена програма відкриття під мистецьким проводом мистців-керманіча клубу Ф. Паздрія і С. Крижанівського при співучасті Н. Горленко, О. Карп'як і А. Теплога та клубної оркестри.

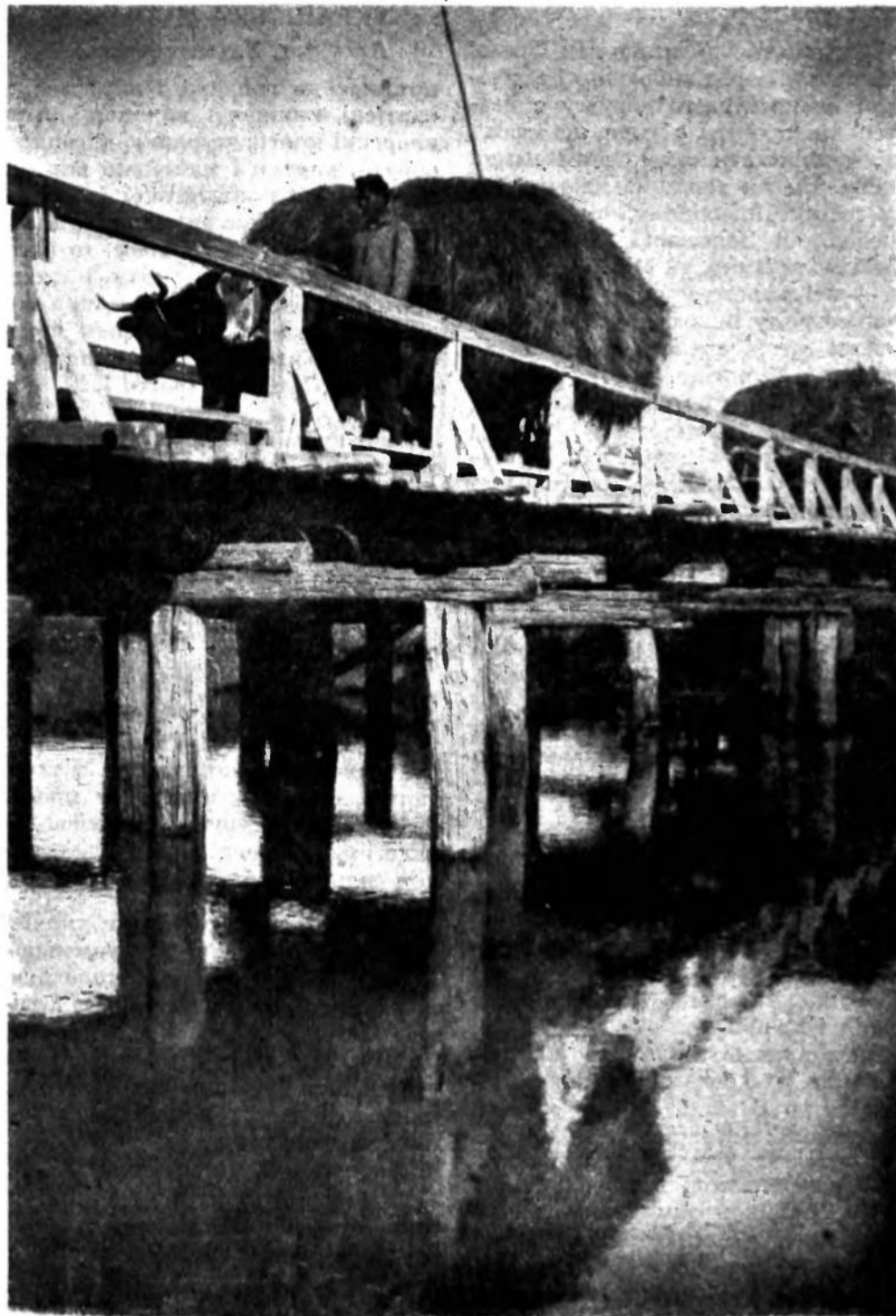
Клуб приміщений у гарно розмальованій великій залі 5-го блоку. На столах багато українських і чужих часописів і різних ігор (шахи, доміно, тощо).

Треба привітати цю добру й може щасливу думку відкриття таборного клубу, в якому мешканці табору зможуть приємно проводити вечори в товариських розмовах, і товариських грах.

А. К.

ПОДЯКА

Хворі українці, що перебувають в санаторії УНРРА, Гаутінг висловлюють щирі подяки громадянству таборів Авґсбурга, Міттенвальду, Розенгайму, Стефанскірхе і Нойбаєрн за святкові дари та всім особам, що трудилися при замовленні і доставі дарів до санаторії. Зокрема дякуємо СХС та Душпастирству Хворих у Мюнхені за організацію збірки та за сталу опіку над хворими.

Фотоетюд

На Київщині

Виставка праць таборових майстерень

8-15 січня ц. р. була відкрита в таборі „Сомме-Казерне” в Авґсбурзі виставка праць таборових майстерень. Виставку розміщено в шістьох кімнатах у приміщенні гімназії.

У 1 кімнаті зібрано найкращі наші мистецькі та національні експонати, зібрані серед таборян. Тут маємо гарно виконану картину церкви Св. Юра у Львові роботи мистця Залуцького, Холмський собор пензля Костура і величавий собор Св. Софії в Києві роботи проф. Повстенка. Крім того великий портрет Шевченка (роботи М. Радиша) і портрети С. Петлюри і Є. Коновальця (роботи Залуцького). Побіч цих картин розміщені карти і діаграми українських земель і їх багатств.

У цій кімнаті приміщено теж великий тризуб і історичні герби українських земель та відзнаки-заслуги української армії. Ця кімната робить найкраще враження на своїх і подобається чужинцям, що досить численно відвідували виставку, зокрема місцеве німецьке населення.

У другій кімнаті відображена праця таборного театру і драматичного гуртка.

Решта кімнат виповнена експонатами народного мистецтва, а саме: вишивки, килими, альбоми тощо. Найбільшу увагу глядача привагають наші вишивки, які не мають конкурентів в цілому світі. Шкода лише, що ці дуже гарно ви-

шивані речі були розложені досить хаотично, перемішані напр., буковинські взори з яворівськими чи іншими.

У третій кімнаті розміщено експонати аж із семи робітень, а саме: фарбарні, електротехнічної, римарської, шевської, трикотарської, валіз і столярської майстерень. Найкраще репрезентувалися майстерні електротехнічна і валізок.

Дуже гарно виглядав фотографічний куток у четвертій кімнаті, який показав не лише дуже багато гарних світлин, але теж цілу галерею мистецько виконаних портретів

У цій кімнаті теж розміщено різні дитячі забавки й іграшки які виробляються в майстерні іграшок.

У п'ятій кімнаті досить можливо заступлена кравецька майстерня зате слабше репрезентувалися чоловічі кравці й шапкари. Ця кімната - найслабше місце виставки.

В останній кімнаті зібрані всі праці мистецької студії та портрети роботи Шрамченка. Дуже добрі скульптури і праці В. Сімянцева та дрібні картини Залуцького доповнили ці скромні здобутки мистецької майстерні.

Виставку влаштував комітет, зложений з таких осіб: проф. Повстенко, мистець Залуцький, п. Іваненко, п. п. Лінгарт, Щапківська, і Яр. та Єв. Андруховичі.

Виставку оглядав підчас свого перебування в Авґсбурзі посол Канадського парламенту п. Глянка.

ПЕРША ПРЕСОВА КОНФЕРЕНЦІЯ В ПЕРЕСЕЛЕНСЬКИХ СПРАВАХ

Дня 2 лютого ц. р. відбулася в Мюнхені перша пресова конференція Центральної Переселенчої Управи і представників Президії головної Української Ради з представниками всіх українських ліценційованих часописів. На конференції був прийнят також голова спілки Українських Журналістів на еміграції д-р Степан Баран.

Конференцію відкрив член Президії головної української Переселенчої Ради.

Член Центр. Переселенчої Управи, в довшім рефераті, викликав в імені Головної Української Переселенчої Ради і Центральної Переселенчої Управи низку побажань до всієї української преси, а зокрема просив про всесторонню і вірну інформацію широкого громадянства про всі переселенчі справи.

По конференції відбулася жвава і цікава дискусія.

КООПЕРАТИВНИЙ З'ЇЗД У МЮНХЕНІ

28. 1. 1947 р. в Мюнхені відбувся краєвий з'їзд представників усіх українських кооперативів із західних зон Німеччини.

На з'їзді постановили: негайно розпочати діяльність торговельної централі „Центросоюз”, заснованої 8-9 червня 1946 р.

У зв'язку з тим з'їзд ухвалив:

1. Передати тимчасово ведення товарної гуртвни кооперативу „КОС” у Мюнхені.

2. Наладнати люстраційно-інструкторську працю в кооперативах, яку має самостійно провадити Організаційний Відділ Центросоюзу. Одночасно Організаційний Відділ Центросоюзу буде вести ідейно-організаційну працю, засновувати нові кооперативи.

3. Переходово деякі чинності передати до реалізації кооп. „КОС”.

4. Для наладнання праці в центральній усі діючі кооперативи зобов'язані негайно внести відповідні грошові внески, про висоту яких кожен кооператив буде окремо повідомлений. Внески треба переслати до кооп. „КОС” з допискою „для Центросоюзу”.

Дирекція „Центросоюзу” починає свою працю з 1 лютого ц. р. в приміщенні кооп. „КОС” у Мюнхені.

ТЕАТР „РОЗВАГА В Н. УЛЬМІ

13 і 14 січня театр „Розвага” дав у Н. Ульмі таборному глядачеві велику Новорічну виставу.

Таборний глядач, що в сірих буднях нашого еміграційного життя прагне мистецтва й розваги, активно відгукнувся своєю присутністю в театральній залі.

Сподівання глядача були цілком виправдані. Перед його очима пройшла ціла низка скетчів, балетових танків, групових і сольових пісень та легкої модерної музики.

Редакція „Нашого Життя” сердечно вітає Театр-Студію під мистецьким керівництвом Йосипа Гірянкіа і бажає дорогим гостям приємного побуту й мистецьких успіхів у Баварії.

